

РЕШЕНИЕ

№ 5358

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5405** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез процесуалния си представител адв. К., срещу решение № 70596 от 30.03.2020 г., постановено по НАХД № 19038 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 99 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0000922/12.07.2019 г., издадено от Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на касатора, на основание чл.96г, ал.1, предл.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3 000 лева, за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, предл.3 ЗАвтП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като постановено при нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Твърди се, че събраните в хода на делото доказателства, установяващи липсата на съставомерност на твърдяното нарушение, не били анализирани от СРС, като наведените от страна на санкционираното дружество аргументи, не били обсъдени в цялост. Сочи се, че в АУАН и НП липсва ясно и точно описание на фактическа обстановка, като не е посочено времето и мястото на

извършване на нарушението, не били описани ясно и точно обстоятелствата, при които е било осъществено твърдяното нарушение и доказателствата, които го потвърждават. Счита, че районният съд неправилно е квалифицирал нарушението, както и че е постановил решението в противоречие с чл.18 ЗАНН. Излага доводи, че дори и да е налице нарушение, то се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендира съдебни разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. К., който поддържа изложеното в касационната жалба, представя подробни писмени бележки. Представя списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд, въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, е установил следната фактическа обстановка във връзка с извършеното нарушение: През месеците октомври 2018 г., ноември 2018 г. и януари 2019 г. дружеството-жалбоподател [фирма], извършило международни превози на товари. Превозът през месец октомври 2018г. бил осъществен с превозно средство – влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , а товарният автомобил бил управляван от водача Г. И. П., който обаче не притежавал валидно удостоверение за психологическа годност към момента на извършване на превоза. Превозът през месец януари 2019 г. бил осъществен с превозно средство – влекач марка „М.“ с рег. № СВ5892КХ, а товарният автомобил бил управляван от водача А. И. С., който също не притежавал валидно удостоверение за психологическа годност към момента на извършване на превоза. Превозите през месец ноември 2018 г. били осъществени с превозни средства – влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от водача С. У. О., влекач марка „Рено“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от водача Г. С. Б. и влекач марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от водача Г. Ж. М., които отново не притежавали валидни удостоверения за психологическа годност към

момента на извършване на превозите. При извършена впоследствие на 18.04.2019 г. комплексна проверка на дружеството-жалбоподател от страна на служители на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място], сред които бил и свидетелят Л. С. М., заемащ длъжността „инспектор“ в областния отдел, същият след запознаване с разпечатка от дигиталните карти на водачите установил извършените превози от страна на жалбоподателя. Била направена справка в информационната система на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място], при която се установило, че петимата водачи Г. И. П., А. И. С., С. У. О., Г. С. Б. и Г. Ж. М. не притежавали валидни удостоверения за психологическа годност към момента на извършване на превозите.

Срещу превозвача бил съставен АУАН № 263061 от 18.04.2019 г. за нарушение на чл.7а, ал.2, пред.3 от ЗАвПр. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, след което бил предявен на представляващ нарушителя, който го подписал без възражения.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка въззивният съд е обосновал правен извод, че в хода на административно- наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя, с оглед на което е потвърдил обжалвания административен акт. В мотивите на решението си е посочил, че както АУАН, така и НП съдържат всички реквизити, изискуеми съобразно нормите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Счел е, че въпреки че дружеството е извършило пет отделни нарушения, за които е наложено едно наказание, обективизирано в едно наказателно постановление, не е допуснато нарушение от страна на административния орган, тъй като касаторът дори е облагодетелстван от по- ниския размер на санкцията.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно по следните съображения:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от оправомощено лице и е предявен за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя. Обжалваното наказателно постановление е издадено от материално и териториално компетентен орган в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Въпреки това настоящият съдебен състав приема, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, които не могат да се санират във въззивното производство и влекат незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.7а, ал.2, предл.3 ЗАвП лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл.7, ал.3 и чл.12б, ал.1 от този закон и чл.152, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата. В хода на описаната по-горе проверка е установено, че в периода октомври 2018г., ноември 2018г. и януари 2019г. петима водачи на влекачи на наказаното дружеството са извършвали международен превоз като по време на проверката и след това не е представено удостоверение за психологическа годност за лицата. От регистъра за психологическите изследвания на водачите на ППС, извадка от който е приложена по делото, е видно, че валидността и на петте удостоверения за психологическа годност е изтекла още преди проверявания период от и същите не са подновени. В чл. 96г, ал. 1 ЗАвП е предвидена санкция за лице, което назначи на работа или допусне водач,

който не отговаря на някои от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. [фирма] е допуснало Г. И. П., А. И. С., С. У. О., Г. С. Б. и Г. Ж. М. да управляват влекачи и да извършват превоз на товари, без да отговарят на изискванията, определени със ЗАвтП. С това дружеството действително е осъществило състава на нарушението по чл.96г, ал.1 ЗАвтП и е следвало да му бъде наложена санкция от административно-наказващия орган.

От приетия по делото констативен протокол от извършената проверка става ясно, че са проверени 111 МПС на фирмата, както и 260 водачи. За откритите нарушения са съставени 5 броя АУАН. В процесния случай, административно-наказващият орган е издал едно наказателно постановление, с което е квалифицирал допуснатото от касатора извършване на международен превоз без необходимите документи от петима водачи като едно нарушение и е наложил съответното наказание. Така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно.

Административният процес е строго формален и изискванията на закона следва да бъдат изпълнявани точно. Съгласно чл.18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Неизпълнението на това изискване на закона представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. В настоящия случай административно-наказващият орган е санкционирал касатора с едно наказание за 5 отделни нарушения, което е недопустимо. В тази връзка неправилно е заключението на първоинстанционния съд, че не е налице нарушение на административно-производствените правила. Макар налагането на една санкция за няколко нарушения да е в интерес на касатора с оглед по-ниския размер на дължимата сума, то това не може да бъде основание за допускането на процесуални нарушения от страна на наказващия орган. Не може да се търси аналогия и с разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наказателния кодекс, тъй като институтът на продължаваното престъпление, съответно административно нарушение не е познат на административния процес. В производството по налагане на административни наказания са без значение непродължителния период, през който са извършвани различните нарушения, както и сходната фактическа обстановка, при която са осъществени различните нарушения. Не намира приложение и нормата на чл.23 НК за определяне на едно общо наказание. Дори да се приеме, че е законосъобразно административният орган да издаде едно наказателно постановление за пет нарушения, то същият е следвало да определи за всяко едно от тях пет отделни наказания.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно и неправилно, поради което следва то и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс. В конкретния случай, по делото се претендират разноски в размер на по 600 /шестстотин/ лв. за всяка инстанция, като са представени фактури и извлечения от

сметки, от които е видно плащане по банков път, поради което следва да бъдат присъдени разноски в общ размер 1200 /хиляда и двеста/ лева за двете инстанции.
Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд София – град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 70598 от 30.03.2020 г., постановено по НАХД № 19038 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 99 – ти състав

ОТМЕНЯ № 42-0000922/02.08.2019 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на касатора, на основание чл.96г, ал. 1, предл.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3 000 лева, за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, предл.3 ЗАвТП

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация"-гр.С. да заплати на [фирма], с ЕИК:[ЕИК], направените по делото разноски за двете инстанции общо в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.